

گفت و گوی صبا با تهیه کننده فیلم سینمایی «سرهنگ ثریا»

روابط عاطفی مادر و فرزند با درون مایه عشق

فیلم سینمایی «سرهنگ ثریا» به کارگردانی لیلی عاج و تهیه کنندگی جلیل شعبانی محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که از زاویه‌ای متفاوت به حضور منافقین در پادگان اشرف می‌پردازد. این فیلم با هنرنمایی ژاله صامتی، وحید آقاپور و... ساخته شده است، لیلی عاج در اولین تجربه خود از مشورت کمال تبریزی در کارگردانی استفاده کرده است. خبرنگار روزنامه صبا با تهیه کننده و کارگردان این فیلم به گفتگو نشست که در ادامه می‌خوانید.

لیلی عاج:

اگر امشب نیام فیلم این دختر خراب میشه

لیلی عاج متولد سال ۱۳۵۷، نمایش‌نامه‌نویس و کارگردان، تحصیلات خود را مقطع کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی به اتمام رسانده و دوره تکمیلی فیلم‌سازی در انجمن سینمای جوانان ایران را پشت سر گذاشته است. از نمایش‌هایی که این نویسنده در آنها به عنوان دستیار کارگردان حضور داشته باید به «قرمز و دیگران» و «گل‌های شمعدانی» اشاره داشت. همچنین این کارگردان تاکنون نمایش‌هایی چون «شب»، «باله روی سطرهای بی‌معنی»، «فکاهی نامه یک زن»، «خواب زمستانی» و «قند خون» را تولید کرده است که هر کدام از نمایش‌ها جوایزی را در جشنواره‌هایی تئاتر دانشگاهی و تئاتر شهر کسب کرده‌اند. این کارگردان در حوزه فیلم کوتاه و تلویزیون فعالیت داشته است که باید از ساخت فیلم‌های کوتاه «پاییز»، «همین»، «هیره وس»، «زن خط تیره مرد» و «هرچه تو را به یاد من بیاندازد زیباست» نام برد.

از فعالیت‌های وی در مدیوم تلویزیون و در سمت‌هایی به عنوان نویسنده و کارگردان، مدیر تولید و دستیار تهیه فعالیت داشته و نویسنده مجموعه‌هایی چون «مامان گلابی»، «ترمه طلا»، «بازار نیم‌رخ»، «مثبت من»، «نگین کمان»، «دنیای تابستان» و... بوده است. به بهانه اولین حضور وی در جشنواره فیلم فجر خبرنگار صبا با وی به گفت و گو نشست.

از شکل‌گیری ایده اولیه بگوئید و اینکه چه مدت زمانی صرف نگارش فیلمنامه شده و چند بار مورد بازنویسی قرار گرفته است؟

یک عکس از خانواده‌هایی که فرزندان‌شان در فرقه رجوی اسیرند، دیدم! خانواده‌هایی که جلوی درب‌ها منتظر دیدار با فرزندان‌شان هستند. به نظرم این رخدادگاه برای روایت داستان بر اساس سوژه سازمان منافقین، متفاوت بود. مادرانی که پای سیم‌خاردار به انتظار نشسته‌اند تا بچه‌های‌شان را ببینند. این تصویر در بر خورد اول برای من یادآور نمایشنامه شیون و استغاثه پای دیوار بزرگ شهر بود. در نهایت طرح نمایشنامه‌ای را بر اساس همین موضوع نوشتم که در انتشارات نمایش با نام «بابا آدم» چاپ شد و سال ۱۴۰۰ از طرف تئاتر شهر پیشنهاد دادند که این نمایشنامه را روی صحنه ببرم. در مدتی که نمایش روی صحنه بود با توجه به اینکه یک سیناپس سینمایی هم از این داستان